

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIX. Quomodo de construenda Ecclesia ad Praesides & ad Macarium
Episcopum literas dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

Φαιρώσις τῶν ἁγίων τῶν μνήμας.

Παραχρημα δ' ἐπέλεϊτο κ' τετο. ὡς δ' ἔτερον ἀνθ' ἑτέρας σοιχεῖον ὁ κ' βάθρος τῆς γῆς ἀνεφάνη χάρος, αὐτὸ δ' ἵ λοιπὸν τὸ σεμνὸν κ' πανάγιον τῆς σωτηρίας ἀναστάσεως μαρτύριον παρ' ἐλπίδα πάσαν ἀνεφάνετο. καὶ τότε ἄγχι τῷ ἁγίῳ ἀντρον τῶ ὁμοίαν τ' Ἐρωτήριου ἀναβιώσεως ἀπελάμβανεν εἰκόνα. διό μ' τῶ ἐν σιότη καὶ ἀδυσί, αὐδὶς ἔπι τὸ φῶς παρήκει, καὶ τοῖς ἔπι θεῶν ἀφικνεύμενοις ἐκαργῆ παρῆχεν ὁρᾶν τῶ αὐτόδι πεπραγμένων θαυμάτων τῶ ἰσοεῖαν. ἔργοις ἀπάσης γεγωνόσεως φωνῆς τῆν Ἐρωτήριου ἀνάστασιν μαρτυρέμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.

Ὅπως θεῖ τ' οἰκοδομῆς κ' ἀφ' ἁρχῆς κ' ἀφ' ἁρχῆς μακρότερον ἔγραψε τ' Ἐπίσκοπον.

Τούτων δ' ὡδ' ἐπραχθέντων, αὐτὰ βασιλεὺς νόμων ἐυσεβῶν διατάξει, χορηγίας τε ἀφθόνοις, οἶκον ἐκκλησίῳν θεοπροπῆ ἀμφὶ τὸ σωτήριον ἀντρον ἐκκελεύει μὴ πλεῖστα χυβασιλικῆ δ' εἰμαδ' πολυελεῖα. ὡς ἀν' ἐκ μακρῶ τῶ παρῆχεν ἁγίῳ, καὶ τὸ μέλλον ἐσεῖν κρείττονι παρῆχεν ἁγίῳ. τοῖς μὲν δ' ἁγίων ἔπι τ' ἑώας ἀρχῆσιν, ἀφθόνοις ὁ δ' ἀφθόνοις χορηγίας, ὡς παρῆχεν ἁγίῳ, καὶ μέγα κ' πλεῖστον ἀποδεικνύει τὸ ἔργον. τῶ ἔπι τ' ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον τῶ τῶν κείνων τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις παρῆχεν ἁγίῳ, τοῖανδ' ἐκάλει πεμπε γραφῶν, δι' ἧς τὸν Ἐρωτήριον λόγον τῆς πίστεως ἐκαργῆσι φωνῆς παρῆχεν ἁγίῳ, τῶ τῶν γραφῶν τὸν τρόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ.

Κωνσταντῖνον ἀφ' ἁρχῆς μακρότερον παρῆχεν ἁγίῳ τῶ ἁγίου Ἐπίσκοπον.

Νικητῆς Κωνσταντῖνου Μεγίστου Σεβαστοῦ, Μακαρίου.

Τοσαύτη Ἐρωτήριος ἡμῶν ἐστὶν ἡ χάρις, ὡς μὴ ἴμιαν λόγων θεοπροπῆ παρῆχεν ἁγίῳ θαύματος ἀξίαν εἶναι δοκεῖν. τὸ γὰρ τὸ γνωρίσμα τῶ ἀγιωτάτου ἐκείνου πάθος ἑσὸ τῆ γῆ πάλαι κενυθὸν, τῶ αὐταῖς ἐτῶν παρῆχεν ἁγίῳ.

A

CAPUT XXVIII.

Manifestatio sanctissimi sepulchri.

NEC mora; istud quoque ut iussit erat impletum est. Postquam aliud solum, locus scilicet qui in imo erat, apparuit; tunc vero ipsum augustum sanctissimumq; Dominicæ resurrectionis monumentum præter omnium spem refulsit; & spelunca illa quæ Sancta Sanctorum verè dici potest, resurrectionis Servatoris nostri quandam expressit similitudinem, cum post situm ac tenebras quibus obrecta fuerat, rursus in lucem prodiiit, & miraculorum quæ ibi quondam gesta fuerant, historiam iis qui ad spectandum confluerant manifestissimè videndam exhibuit; rebus ipsi quæ omni voce clarius sonant, Servatoris nostri resurrectionem testata.

B

CAPUT XXIX.

Quomodo de construenda Ecclesia, ad Praesides & ad Macarium Episcopum literas dedit.

IS ad hunc modum gestis, constitutionibus & liberali sumptu suppeditato, circa salutarem speluncam Deo dignum templum regali magnificentia extrui iubet. Quippe; iam pridem hoc apud se constituerat, idque quod erat futurum, divina quadam alacritate præviderat. Ac Rectoribus quidem Provinciarum per Orientem præcepit, ut impensis copiosè subministratis, ingens amplumq; & magnificum opus illud efficerent. Ad Episcopum verò qui tunc temporis Hierosolymorum regebat Ecclesiam, ejusmodi literas dedit; quibus salutaris fidei doctrinam apertissimis verbis adstruebat, ita scribens:

CAPUT XXX.

Constantini ad Macarium Epistolæ de adificatione Martyrii Servatoris nostri.

Victor Constantinus Maximus Augustus, Macario.

Tanta est Servatoris nostri gratia, ut nulla sermonis copia ad præsentis miraculi narratione sufficere videatur. Nam sacratissime illius passionis monumentum, sub terra jam pridem occultatum tot annorum spatio delituisse, Rrr ij.

Rrr ij.